XI. évfolyam. Budapest. **286. szám.** Hétfő, 1877. november 5.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

Budapest november 2.

(K—ch). Alig van Magyarországra nézve kérdés, mely fontosabb a nemzet pénzügyi és közgazdasági viszonyaira, ezeknek jövendő alakulására nagyobb, elhatározóbb befolyást gyakarolna, mint a tárgyalás alapját képező banküguyi törvényjavaslat.

E javaslat nem ma született, nem olyan, melyen a tisztelt ház csak ugy könnyedén átfuthat, és a kormánypárti képviselő „se nekem, se neked“ módjára oda vesse az „igent“; mert ez az „igen“, — mely még d ágább nem volt, — közgazdasági válságok, a financialis „lenni vagy nem lenni“ kérdését hordja méhében.

Hogy mily nagy fontosságu e törvényjavaslat, bizonyitja az, hogy a nemzet a keleti kérdéssel szemben is élénk figyelemmel kiséri a tárgyalásokat, bizonyitja azon százakra menő kérvény, mely e törvényjavaslat születését megelőzőleg a független jegybank felállitása érdekében beadatott; bizonyitja a közvélemény, mely a kormánynak e tárgyban követett irányát elitéli, és végül — hogy többet ne emlitsünk — az, hogy a szabadelvü párt bomlását és a jelenlegi kormány egyik tagjának lemondását e törvényjavaslat szülte.

Ennyi tényező, ily kiáltó érvek e törvényjavaslat ellen — és a kormány mit tesz? beparancsolt szavazó gépeivel, a rendelkezése alatt álló minden eszközzel, igéretekkel és fenyegetésekkel, hizelgéssel és pressióval, nem válogatva az ember, mód és eszközökben, elkövet mindent, hogy e törvényjavaslat elfogadását biztositsa.

És a kormánypárt, mely a kormány és pártfegyelemmel szemben, elfeled istent, hazát és embert, multat és jövőt, készen áll már, hogy feladja Magyarország legfontosabb jogát, letegye az utolsó fegyvert és ezzel azon végső reménysugarat, mely a komor sötétségnek némi vigaszt nyujtott, melytől a nemzet nyomorult pénzügyi állapotának javulását várta.

És mit szól ehhez a sajtó?

Egy része a kormány bérében áll és ez a szerint ir, a mint fizetik, a mint parancsolják. A kormánypárt szónokai által mondott sofismákkal telt beszédekhez kommentárt ir, azokat megdicséri, csodálja, és hogy a türelmüket vesztett olvasók felháborodását lehütse, oda dobja a banküguy elé: itt a keleti kérdés és ezzel takarják el a kormány büneit s azon árulást, melyet a kormány a nemzettel szemben elkövet. És ezen sajtó fogásait tapsolja a kormány; de megveti a nép. A sajtó azon részének nyilatkozataival pedig, mely a közvéleményt képviseli, nem törődik a kormány, mert Tisza Kálmán nem gondol azzal, mit kiált a közvélemény, mit kiván az ország jóléte, mi kötelessége van neki a nemzet iránt, hova jut az ország, ha e javaslat keresztül megy. Ez nála mind harmad-negyed rendükérdés, ő csak egy istent imád és ez hatalom vágyának mindenáron kielégitése. E hamis isten oltárán, feláldozza a jelen és jövő generatiók jólétét, nyugalmát, elfecséreli az ország jogait, és feláldozza a hazát. És mit szól mindehhez pártja?

Követi mesterét. Azon tiz éves pártfegyelem, mely a Deákpártban, most a szabadelvü pártban uralg, megmételyezte annak tagjait annyira, hogy ma már elfogadott elvük, hogy szenvedjen inkább a haza, sem hogy a pártfegyelmen legkisebb csorba ütessék. És miből áll tulajdonképen ez a pártfegyelem, melynek zsákmányul oda dobják a hazát? Követni tüskönbokron a kormányt, nem gondolkodni a tények felett, nem számolni a jelen és jövővel, hanem vakon elfogadni azt, a mit a kormány előterjeszt; és ha néha a lelkiismeret odabenn felszólal mégis ez égbekiáltó bün ellen? Agyonütni a lelkiismeretet. Ez a pártfegyelem oda át, melyet legnagyobb erényüknek tekintenek, melyről a kormány dicsekedve beszél; pedig ez legnagyobb, legundokabb bünük, mely a férfit, a polgárt megfosztja önállóságától és nyomorult eszközzé, bábbá aljasitja, melyet még az sem becsülhet, a ki önző czéljainak kielégitésére használja.

És ezen megvetésre méltó pártfegyelemnek van egy kores szülöttje, melyet a bujdosók pártjának nevezhetünk.

A felzajlott viták közepette lehetetlen, hogy kikerülje figyelmünket azok tábora, kik minden fontosabb szavazatnál hiányzanak, eltünnek ők a hősfiak a duló csaták előtt.

Hogy számitanak ezen urak, kikre Lykurgus törvénye büntetést szab? A kormány ellen nem tanácsos szavazni, mert akkor vége a befolyásnak, mely által előbb-utóbb boldogulni, vagy valakit boldogitani lehet; de a kormány mellett sem szavaznak, mert akkor vége a képviselőségnek. És e férfiatlan nyomorultak tábora oly nagy, hogy tulajdonképen ezek döntik el a szavazás eredményét.

Ezek döntötték el a czukoradó és szeszadó törvény sorsát, és előre gyanithatólag ezek fognak távollétökkel befolyást gyakorolni a többi kiegyezési törvényjavaslatokra.

Ezen urakkal foglalkozva, eszünkbe jut Lónyay Menyhért gróf is, ki egy 700 lapra terjedő könyvet irt a „banküguyról,“ melyet annak idején a közönség olvasott, a lapok ösmertettek. Ezen munkában Lónyay gróf alaposan és sokoldalulag szellőzteti a bankkérdést, és a 700 lap elmélkedéseit, elveit és nézeteit összevonva, kimondja, hogy Magyarországnak az önálló bank felállitásához joga van, felállitása kivihető és szükséges, és csakis független jegybankkal lehet az ország pénzügyeit rendezni és minden más banktervezetet elitél. Ma a banküguy tárgyaltatik és Lónyay ur sehol nem látható.

Mindezekkel szemben a nemzetre kell hivatkoznunk, hogy itéljen azok felett, a kik gyávák a kormánynyal szemben; mert jobban félnek a kormánytól, mint tisztelik meggyőződésüket; hanyagok és erkölcstelenek választóikkal szemben, mert nem merik teljesiteni köteleségüket.

A székely legió elleni zsandár hajrá egy ujabb botrányos tényéről értesitik lapunkat. E szerint ott már a magántulajdont sem tekinti szentnek a foglalási mánia.

B. Orbán Ottó több lovat vásárolt, s azokat teleltetés végett átadta egyik barátjának, a kinek alkalmas istállói és elegendő takarmánya van. De hát Orbán Ottó a compromittáltak közzé tartozik, s otthonát elhagyva bujdosik. Mit tett a zsandár regime? kisütötte, hogy b. Orbán e lovakat a legió számára vásárolta, s kapta magát valamennyi lovat lefoglalt, mintha csak fegyver volna, vagy mintha e lovakat gazdájuk czimén „rebellis“-eknek lehetne osztályozni.

Nemde eredeti lóosztályozás. A spiczlik és zsandárok már a lovak nyeritését is értik, sőt talán conversálni is tudnak velök, hogy egyenest elfogják, mint „rebellis“ lovakat, a melyek államveszélyes voltukban még át találnak száguldani a határon s megugrasztanak egy pár regement roman „Jézus-Mária huszárt,“

Hanem bár mennyire meg van is győződve a zsandárnak lótársalgási képességéről az ügyészség, mely e lovak lefoglalását elrendelte, bár menynyire félünk megérni, hogy a lovak ellen is csendháboritási pert inditanak: kénytelenek vagyunk ez eljárás ellen azért is felszólalni, mert az Orbán tulajdonát képező „rebellis“, lovakon kivül 16 darab jámbor igás lovat is lefoglaltak annak minden kételyen felül álló tulajdonából, a ki szerencsétlenségére álmodni sem merte volna, hogy a zsandár-uralom előtt semmi értelme a jelenlegi állam és társadalom alapját képező magántulajdonnak, ha egyszer megkezdik „rebellis“-nek tekinteni a lovat, mely még ki nem dölt a hámból és kapálni meg rugni tud már ugy, a hogy, s a „rebellis“-eknek osztályozottakkal egy alomra kerül.

Az eljárás annál botrányosabb, mert a lókiviteli tilalmat még a temesvári consul által a török hadsereg számára vásárolt lovaknál sem értelmezték ugy, hogy azokat lefoglalhatja az állam elidegenitőleg. Azok ma is a török állam tulajdonát képezik, csak kivinni nem szabad őket a háboru tartama alatt. Az erdélyi gazdák elidegenithetlen tulajdonát képező lovakkal már másképen jár el az ügyészség, mert hát nálunk a polgár vagyonával együtt törvényen kivül álló bitangjószág, melyet a zsandár-önkény tetszése szerint reguláz.

—

A török hadsereg. Párából levelezőnk a következőket irja:

Csodálkozva olvasom, hogy Európában minden lap arról beszél, miszerint Törökország összes haderejét kimeritette már, s több katonát nem képes a harctérre állitani. Az, a ki utána néz a seraskieratusban, meggyőződhetik arról, hogy a meddig a muszka birja, addig birja a török is. Hogy mindeddig nem vontak minden erőt a csatatérre, annak egyszerü oka, mert nem volt rájuk szükség, fölösleges mozgósitással pedig nem akarták terhelni a sovány állampénztárt. De a mint jönnek az orosz segélycsapatok, ép ugy jönnek a törökök is. Még az önkéntesekből is oly óriási contingens érkezik, hogy azokból bátran lehetne egy önálló hadsereget alkotni. Ezen kivül az idén még hátra van az ujonczozás is, s a mustafizok nagy része sines még fegyver alatt. Fegyverben s más hadiszerben sines hiány. Egy szóval nincs itt semmi hiba, s mérget lehat rá venni, hogy a jelen hadjárat Oroszországra nézve nem végződhetik dicsőségesen.

A legnagyobb, csaknem egyedüli baj a pénzhiány. Legközelebb ismét egy csomó bankópénzt akarnak kibocsátani, mi parodiája lenne az orosz-román papirpénznek. Ez a hir egyszerre lerugta a caimé értékét, oly annyira, hogy a török lira (100 ezüst piaszter) ma már 202 caimé piaszteron áll.

A pénzügyi bizottságból.

— november 4

A képviselőház pénzügyi bizottsága vasárnap d. e. 11 órakor tartott ülésében

Zsedényi elnök jelenti, hogy a kereskedelmi miniszterium át tette a phylloxera ügyében Pancsován megejtett vizsgálatra vonatkozó iratokat, melyek jelentéstétel végett a bizottság jegyzőjének adattak ki.

Az 1878-iki költségvetés kiosztatván az egyes tárczák mult évi előadói közt, a tárgyalás megkezdése a jövő hétfőn tartandó ülésre tüzetett ki.

Ezután felvétetett a megyék 1878. évi árvaés közigazgatás ügyi szükségleteinek fedezéséről szóló tjavaslat.

Simonyi Ernő kérdi a minisztert, van-e kilátás arra, hogy a megyei házipénztár iránt javaslat terjesztetik elő?

Tisza Kálmán miniszter válaszolja, hogy sokat foglalkozott a kérdéssel, s kötelességének ismerendi a javaslat előterjesztését, de oly nagy nehézségekkel jár a dolog, hogy annak előterjesztését egyhamar nem igérheti.

Zsedényi elnök kéri a miniszterelnököt, eszközölje ki társainál, hogy ne kérjenek oly sok statistikai adatot a szolgabiráktól, mert elrabolják ezzel legtöbb idejöket.

Simonyi Ernő megjegyzi, hogy a megyék költségvetéseinek megállapitása alkalmával folytonos kötekedés folyt a miniszter s a megyék közt, s e tarthatatlan helyzeten csak a domestika segithet.

Somssich szintén nem tartja helyesnek a mostani helyzetet, s legalább igazságos eljárást óhajt, mert pl. Somogy megyének csak 8 szolgabirói kerület engedtetett, mig a szomszédos sokkal kisebb Zalának 10 van. De a mostani állapoton tisztán csak a domestica nem segithet, mert némely megyéket, ha nem is viselhetik el a domesticát, állami tekintetekből fen kell tartani.

Tisza miniszterelnök elismeri a javitás szükségét, de hivatkozik a rendezés nagy nehézségére, melyek miatt a kormány ez ideig még nem léphet e tekintetben javaslattal elő.

Széll miniszternek is nagy aggodalmai vannak pénzügyi szempontból a domesticának ez idő szerint való életbeléptetése ellen.

A bizottság a törvényjavaslatot változatlanul elfogadja. — Ezután hitelesité a határőrvidéki vasutak, — a zálogházi fiók intézet, — a gyalui uradalom viszszaváltása, a járadék kötvények adómentessége, az igazságügyminiszteri póthitel tárgyában beadott törvényjavaslatokra, s végre a függő államadósságokat ellenőrző bizottságnak a sóbányautalványokra vonatkozó jelentéseit.

A szeszadó tjavaslatnak a bizottsághoz visszautasitott §§-ai tárgyaltatván, azon inditványra nézve, hogy a calo-veszteség fejében 5% adó engedtessék le, Hegedüs Sándor megjegyzi, hogy az esetben, ha a ház által elhatározott 5 szesz fok megtartatik, nem szükséges tekintettel lenni a calora; de ellenkező esetben szükséges lesz legalább 5% adóvesztességet felvenni.

Wahrmann sem járul az inditványhoz, mert az átalányozásnak nyujtott előnyöket elenyésztetné. Ha a szeszfok 6-ra emeltetnék, mi által gyárosaink a terményadóra kényszerittetnének, ez inditványt is el kellene fogadni.

Somssich óhajtandónak tartja, hogy a gazdasági szeszgyárak calo fejében 5% adó leengedést nyerjenek.

Széll miniszter megjegyzi, hogy a terményadó alkalmazásainak elősegitése nines érdekében hazánk s Ausztria iparának, mindaddig miga szomszéd államok, mint Németország is szintén az átalányozott rendszert tartják meg. A kérdés kétségkivül összefüggésben áll a szesz sok kérdésével. Szóló az 5 szeszfokra annak idejében a tjavaslat tárgyalásánál alacsonynak tartotta s a leghelyesebb utat 5 és félben látta. E mellett nézete szerint nem fognának átmenni a termény adóra, de teljesen indokolt azok felfogása, kik a jelen módositvány elfogadásában initiálást látnának a terményadó alkalmazására.

Simonyinak pártoló, Kerkápolynak a módositványt ellenző nyilatkozatai után a bizottság azt mellőzi.

A jelen törvény életbeléptetéseig elkövetett kihágások büntetésére vonatkozó inditvány Széll miniszter hozzájárulásával elfogadtatott.

A borgyártásra vonatkozó adatokat Trefort miniszter előterjeszti, e kérdés tárgyalása azonban Somssich és Kállay felszólalása után későbbre halasztatott, a miniszter megbizatván a tjavaslat szövegezésével.

Szabó Alajos tanár kérvényét a ház határozatára hivatkozva a bizottság nem találja teljesithetőnek.

Ezzel az ülés eloszlott.

A háboru.

A plevnai forró kását még mindig csak kerülgetik az ostromlók. Szeretnének hozzányulni, de annyiszor megégette már szájokat, hogy minden epekedésök daczára is kénytelenek kihülésére várakozni. Bizonyosnak tartják, hogy kihül és övék lesz, ha beáll a tél. E tekintetben egyetértünk velök, mert mi is csak amondók vagyunk, hogy Plevna övék lesz — „majd ha fagy.“

Mindamellett valószinü, hogy a várakozás csak átalánosságban van programmul kitüzve, s nincs kizárva azon eshetőség, hogy ugy helyiyel-közzel, hogy a katonaság megérdemelje a penészes kenyeret, meg aztán egy kis szórakoztatóul és melegitőül meg-megkoczkáztatnak egy-egy rohamot. Természetesen jól esnék, ha e rohamok egyike vagy másika az eddigieknél, ha mindjárt nagyobb áldozattal, de legalább több sikerrel is járna; s mivel a meglevő haderővel ilyesmire nem lehet számolni, tehát szükségessé lett azt megnagyobbitani, mivégből a trónörökös hadseregének egy része Plevnához rendeltetett. Ezen seregrésznek valószinüleg az lesz főfeladata, hogy a teliszi sánczok közt Gurkó csapatait pótolja, ki most Sefket pasa ellen indult. Sefket pasa a Karadsahegyen már várja is tárt karokkal, hogy agyonszoritsa. Tudjuk, Gurkó seregének legnagyobb része lovasságból áll, a minek nem sok hasznát lehet venni a hegyek közt, s ha Gurkó lovassággal megy a Karadsahegyre, akkor ugyan botba ugrik.

A Lomnál hir szerint ismét megeredtek az ég csatornái, s éjjel-nappal ugy esik, mintha özönviz akarna lenni, — tehát hadmüveletekről szó sincs. E fölötti mérgöket az oroszok Rustsuk ellen tartott bombázásban adják ki, de ez oly

---

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

A KÖSZÖRÜS.

— Történeti regény. —

Irta **CHAVETTE JENŐ.**

Ferditotta **Hentaller Lajos.**

ELSŐ RÉSZ.

— 27-ik folytatás. —

— Ellenkezőleg; tolakodó voltam . . . lehet, talán több a tolakodónál is.

És ezért haragudott.

— Nagyon tolakodóan viselte magát? S ő ezért megharagudott!!!

— Tul léptem a határokon.

— Ó! ó! mondá Poussette, miközben félénken nézett Caujolra.

Az erkölcstelenség azon korában igen furcsának tünt fel előtte, hogy egy férfinak Sextus Tarquinius szerepét kellett játszani.

— Azért vár talán reám is, hogy . . . . szintén tolakodóan viselje magát? kérdé különös hangon.

— Legkevésbé sem, mondá a gróf naivul.

A szép szőke egy kissé haragos arczot vágott.

— Bizonyára nem tart erre érdemesnek? mondá szárazon.

— Ellenkezőleg bájos Poussette. Csakhogy . . . azt hiszem . . .

— Mit hisz?

— Azt hiszem, hogy szerelmes vagyok ama bizonyos nőbe.

— Még mindig! kiáltá Poussette.

A színésznő pillanatnyi rosz kedve elmult; mert könnyedén folytatá:

— Különben én is jobb szeretem, hogy igy történt. Egy perczre talán megtudtam volna feledkezni magamról, s később mégis sajnáltam volna, hogy hütlen lettem Károlyomhoz.

— Ugy! tehát Károlynak hivják? Beszéljen bájos Poussette, bizalomért bizalmat. Ugy látszik Károlynak hivják azt a bankárt, ki tegnap este ama szellemdus vadászatot rendezte a bálteremben?

— Seguin? ó ez már az ó történelembe való! mondá a könnyüvérü fiatal nő.

— Károly tehát szintén igen gazdag? kérdé Péter, miközben szemeit, a pompásan berendezett szobán végig jártatá.

— Ezt nem tudom. Azonban jó üzleteket kell neki csinálni, mert még semmi kivánságomat sem tagadott meg.

— És miféle üzlete van neki, mely a mostani pangás közben virágzik? kérdé csodálkozva a gróf.

— Angol kelmékkel üz csempészetet. És bizonyos, hogy nagy fáradsággal keresi pénzét. Mert folyton uton van, majd itt, majd amott; és soha sem tudja meghatározni elutazása vagy megérkezése idejét. Arról azonban meg van győződve, hogy bármikor jön, mindig szivesen látom, és szeretem, — mondá a fiatal nő őszinte megindulással.

— „Károly,“ kinek nem tudni vezeték nevét, ez mindenesetre igen határozatlan ismeretség, — vélé a gróf, ki kezdett kiváncsi lenni.

— Soha sem mondta vezetéknevét, és én nem kérdeztem, mert ismerem magam, hogy tecsegő vagyok . . . Erről ön már meggyőződhetett, miután minden dolgomat elbeszéltem a legkisebb részletig . . . Én tehát tudván e rosz szokásomat, nem kérdeztem őt, hogy hogyan hivják, mert oly időket élünk, midőn valakinek neve is veszedelembe dönthet. En szeretem Károlyt, ő imád. Nekem ez elég arra, hogy boldog legyek. Türelemmel várom az órát, mig teljes bizalommal fog irántam viseltetni.

— A színésznő szavaiban annyi nyiltság, s oly szeretetreméltó naivság rejlett, hogy Péter megindulva ragadta meg kezét, s szivéből susogá:

— Poussette, ön derék, jó teremtés. S mialatt a színésznő rózsás ujjait megcsókolá, magában Caujol ezeket gondolá:

— Károlya bizonyára egyike azon fiatal aristocratáknak, kik titokban tértek visza Francziaországba. És a köztársaság által lefoglalt vagyonát, most csempészettel akarja helyrepótolni.

S valóban azon időben a csempészettel igen sok pénzt lehetett szerezni.

Poussette most felállt, s az ablak nehéz selyem függönyét félre huzta.

A felkelő nap ragyogó sugara behatott a hálószobába.

— Hisz már világos nappal van! kiállta, no, legalább, nem vethetik szememre, hogy a tyukokkal fekszem le! Jöjjön polgár, szép ismeretlen; önnek el kell távoznia. Az éj sötétével együtt eltünt a veszély is, mely önt fenyegette, s ennél fogva nincs szüksége további vendégszeretetemre.

— Tehát ne találkozzunk többé Poussette?

— Hisz ön láthat engem minden este a Troubadour szinházban.

— E szerint nem akar többé engem elfogadni?

— Sőt igen; hanem csak az első emeleten, ott hol minden barátomat szivesen látom. De itt, soha! Ön oly helyre tette be lábait, hova csak Károlyomnak volt szabad bejönni.

— Ó tehát féltékeny?

— Ezt nem tudom; soha sem adtam neki erre okot.

— Oh, soha!

— Való igaz, a mit mondok, bizonyitá a szinésznő nyomatékosan.

— Isten önnel tehát szépem, mondá a gróf, megkezdvén visszavonulását.

— Isten önnel uj barátom.

Midőn Péter az ajtóig ért, megfordult.

— Ön, ugy látom, nem kiváncsi, kedvesem.

— Miből következteti ezt.

— Mert még csak nevemet sem kérdezte.

— Miért tettem volna? már elmondtam önnek nézetemet e tekintetben. Nehány év előtt volt egy barátnőm, ki meggondolatlanul kiejtvén valakinek a nevét, ez a következő nap már le lett nyaktilózva. E leczke használt nekem is, és miután még most is compromittálhat valakit neve, ehhez tartom magam. Mondjon azonban ön valami álnevet, bármit, mi eszébe jut . . . . s ez elég lesz nekem, hogy csupa udvariasságból arról önre visszaemlékezzem.

— Engem „Kopó“-nak hivnak.

— Szép, de furcsa. De legyen! Tehát isten áldja meg kedves Kopóm; mond e szép szőke majdnem megfulva nevettében.

— Ez ugyan hideg elvállás.

— Már látom mit akar. Ugy gondolom, hogy már öt perez óta nincs más óhajtása, mint hogy megcsókoljam; s nem mervén nyiltan ezt kimondani, ugy tesz, mint a macska a forró kásával; nemde igazam van? Ugy látom, hogy néha igen félénk, máskor meg — mint előbb mondá — tulságosan is tolakodó. Előre tehát kedves Kopóm! adjon egy baráti csókot, de csak barátit, jól vigyázzon . . .

Caujol lehajolt, hogy a fiatal nő fehér homlokát megcsókolja, azon perczben azonban, midőn ezt ajkával érinteni akarta Poussette hátraugrott, és felkiállt:

— Károly!

A grét rögtön visszafordult az ajtóban, egy fiatal embert vett észre, ki bizonyára régebben figyelt reájok.

Körülbelől harmincz éves lehetett, magas növésü s erélyes arczkifejezéssel: s halványságát különösen feltüntette két tüzes fekete szeme. Artatlanságának öntudatában Poussette a fiatal emberhez fordulva, egész naivul mondá:

— Kedves Károlyom! ez az ur megakarta köszönni, hogy ma éjjel szállást adtam neki.

Caujol nem tartotta szükségesnek, hogy egy szót is vesztegessen a maga, és Poussette védelmére, hanem egyenest az ajtó felé tartott.

Midőn Károly előtt elment, szótlanul köszöntötte.

A fiatal ember szemeit a grófra függesztve, meghajtá magát annélkül, hogy megszólalt volna.

Poussette boldogságtól sugárzó arczezal borult nyakába, s örvendve susogá:

— Csokolj meg, szerelmem!

Ez a helyett, hogy kedvese kivánságát teljesitette volna, pár perczig a Caujol gróf után bezárodott ajtóra függeszté tekintetét.

Alig ért Péter az utczára, s folytatá utját teljes bátorsággal, s már elkezdett gondolkozni:

— Az ördögbe is! Ez a hosszu kamasz ugyan furcsán nézett reám. Csak nem vagyok akaratom ellenére oka annak, hogy szegény Poussette most lesz kénytelen megtudni, vajjon féltékeny-e Károlya vagy nem.

Nehány perez mulva azonban már feledte e dolgot, s kezdett saját ügyeivel foglalkozni.

— Most tehát arról van szó, mondá magában, hogy az éj eseményeit visszahozzam emlékembe; s ha lehetséges, kellemetlen következményeit igyekezzem kikerülni. Helena azt hitte, hogy Ivon volt nála, s még most is magam előtt látom, mily szörnyen meg volt ijedve, midőn Barras, Beralec meggyilkoltatását tudatta vele, s a pecsétnyomót megmutatta. Bizonyos, hogy igyekezni fog azt megtudni, ki lehetett nála, ha nem Ivon volt. Ennélfogva Helena vagy maga megy el ahhoz az ostoba Struez vendéglőshöz tudakozódni, vagy Barrasnak valami ügynökét küldi. A vendéglős ugy is azt hiszi, hogy én vagyok Beralec, most tehát ugy kell a dolgot elintéznem, hogy a hölgy is elhigyje, miszerint barátommal volt dolga. Igaz, hogy csak ideiglenes e csel; de időközben igyekezni fogok jobb menedéket keresni. Lehet, hogy talán Helena bocsánatát is sikerülni fog kinyernem.

Caujol most elmosolyodott.

— Mert, — folytatá, miután Helena nem ismer, semmi sem tartoztat, hogy be ne mutattassam nála magamat, s igyekezzem szerelmét megnyerni.

Ily gondolatokkal ért a vendéglőbe, hol rögtön tudatta a gazdánál elutazását, és azon ürügy alatt, hogy segitsen neki összecsomagolni, felhivta szobájába, hol eljátszotta előtte a komédiát a pecsétnyomó kereséssel, s ez által sikerült neki Helenát teljesen megnyugtatni.

Hogy semmi nyomot ne hagyjon hátra, magával vitte Ivon holmiját is; és két órával később, hogy a „Strucz“ vendéglőből kiköltözött, gróf Caujol a Chantereine uteczában, egy kis vendéglőbe szállott be.

— Ugy látszik e hely nem igen élénk, mondá a fogadósnak, ki szobájába vezette.

Ez a fa-sorra figyelmeztette, mely egy távoli épülethez vezetett.

— Nézze polgár! ablakai épen szemben lesznek Bonaparte tábornok lakházával, ki jelenleg Egyptomban van.

Alig maradt egyedül szobájában, rögtön ledőlt ágyára.

— Nem ártana, ha két-három órát alhatnám, — mondá;

S midőn fejét a párnára hajtá, magában e szavakat mormogá:

— Bizonyos vagyok benne, hogy imádom Helenát. Ha szabad lenne drága Ivonomat meglátogatni, teljesen boldog lennék; mert a szerencse mosolyogni kezd felém.

Az álom elnyomta.

Talán nem diesekedett volna a felé mosolygó szerencsével, ha észreveszi azt a pillantást, melyet Poussette kedvese reá lövelt.

— Vége az első kötetnek. —

ügyetlenül megy, hogy a törökök a miatt a csibukot sem teszik le.

Örményországban fordulóponton áll a hadjárat. Muktár és Izmail Erzerum közelében a Divbozsun hegyen várják Heiman és Tergukazov egyesült csapatainak támadását. A két ellenfél már farkasszemet néz egymással. Ha az oroszok találnak győzni, akkor a törökök bevonulnak Erzerum sánczai és bástyái mögé, s addig fogják magokat tartani, mig az élelmi- és lőszerből ki nem fogynak, vagy mig fölmentő sereg nem érkezik; de ha a törökök győznek, akkor aztán az oroszok mind a vizig szárazon mehetnek, merről jöttek, ép ugy, mint a nyáron, t. i. az indulót részökre a törökök fogják verni az ő hátukon.

Azon kérdésre, hogy melyik félnek van nagyobb kilátása Erzerumnál a győzelemre, mi azzal felelünk, hogy a töröknek. Mind a két félnek egyenlő hadereje van, itt is, ott is 40.000 ember. Baj ugyan, hogy a törökönek kevesebb ágyujok van, mint a mennyire szükségük van, de kitünőnek hiresztelt hadállásban várják a támadást. Az oroszoknál meg az a hiba, mi pedig nagyon kétségessé teszi nekik a győzelmet, hogy kevés a gyalogságuk. Egyébiránt, ha a roszabb eshetőséget veszszük, ha az oroszok győznek, még akkor korán lesz ujonganiok az oroszoknak és barátaiknak, mert nem kell feledni, hogy Dervis pasa, ki Batumnál a nyáron vagy kétszer oly borzasztóan megverte az oroszokat, még hátra van egy tekintélyes hadsereggel, s csak a parancsot várja, hogy mikor induljon ellenök.

* * *

A „Vossische Ztg." sumlai levelezője a hadviselő felek eddigi veszteségeit az európai harcztéren következőkép tünteti föl:

A törökök a dunai hadseregnél, beleértve a Nikápolyban elfogott 4800 embert, 11.700, a Balkánban 14.000, Plevnánál 11.600, összesen 37.300 ember halottak, sebesültek és eltüntekben; ezenfölül betegség miatt mintegy 14.000 emberök van a kórházakban. Az oroszok vesztesége a Dunánál mintegy 9000 ember; a Balkánban mintegy 10.000, Plevnánál mintegy 50.000, összesen tehát mintegy 69.000 ember, halottak sebesültek és eltüntekben; kórházaikban körülbelől 45.000 ember van.

A „Bud. Corr. ezeket irja: A kétségkivül nagyon fontos vámkérdésről az utolsó napokban nagyon sokat és gyakran a legellentétesb módon irtak a lapok, gyakran egészen hamis föltevésekből kiindulva emeltek vádakat és kifejezték aggodalmaikat, melyek egészen indokolatlanok. A legnagyobb visszaélés történik azonban bizonyos szavakkal és jelzőkkel, melyeknek sokszor egészen hamis értelem adatik. Igy első sorban egészen téves az „autonom vámtarifa elnevezés. A két törvényhozó testületnek legközelebb be fog terjesztettni az „általános vámtarifa javaslata", mint ilyen van európai államok és a mint nekünk is volt az 1853. évi decz. 4. és az 1865. évi junius 30-iki vámtarifában, ezen tarifákat azonban „autonomoknak elnevezni, értelem nélküli dolog. Egy uj általános vámtarifa behozatala ép oly kevéssé akadály akármely külállammal vámszerződést kötni, a mint nem akadályozta az 1865-iki vámtarifánk, mely ma is még hatályban van, az 1866. dec. 11. francziaországi, vagy az 1868 márcz. 9. német stb. szerződések megkötését. Ép azért egészen meddő, a fölött vitatkozni, vajjon az általános tarifa „maximal" vagy „minimaltarifá"-nak tekintendő?

Mig más állammal nem kötünk szerződést, mely alacsonyabb vámtételeket tartalmaz, illetőleg, mig a kormányok nem lesznek hajlandók netán nyerendő compensatiók fejében további engedményeket tenni, addig ez a tarifa minimaltarifa. A mint azonban vagy a kormány vámpolitikáját, megváltozott ipar- és kereskedelmi viszonyok következtében, vagy más okból megváltoztatja, vagy pedig nekünk előnyös vámszerződések csak is bizonyos engedmények fejében jöhetnek létre. melyek érdekeink veszélyeztetése nélkül tehetők, és ezen szerződések meg is köttetnek, akkor az általános vámtarifa maximaltarifa lesz. Ezen kifejezések helyes értelmezése tehát egyedül a viszonyoktól függ. Az uj vámtarifa nem fogja uj szerződések megkötését megakadályozni, hanem akkor is szükséges lett volna, ha a német vámtárgyalások sikeres eredményhez vezetnének, azaz azon államok ellenében, melyek velünk nem kötnek szerződést, meg kellett volna állapitani bizonyos vámpótlékot a vámtételekhez arányitott százalékban kifejezve; a miatt a most megszavazandó általános vámtarifa érvényben marad akkor is, ha a külállamokkal későbben szerződéseket kötünk, és mi határozottan hiszszük, hogy ez nemsokára meg is fog történni.

Az uj vámtarifajavaslat a mostani tarifától nemcsak a vámtételekre nézve, hanem az egész beosztásra és szövegezésre nézve is eltér. Az eddigi tarifa sok tételekben nem volt eléggé világos és határozott. A tarifa e szerint lényegesen egyszerüsittetett és czélszerüen be lett osztva. Az eddigi 22 főosztály és 80 szakosztályból lett 19 főosztály és 68 szakosztály, miután több osztály, mint pl. az „állatok," „fonalak," „fémek" más osztályokkal lettek egybeöntve. — A mint az Francziaországban, Angolországban és más államokban szokás, tartalmazza az uj vámtarifa bevezetési törvényjavaslata azon fontos határozatot, hogy áruk, melyek oly államokból jönnek, melyek osztrák és magyar hajókat vagy Ausztriából és Magyarországból kivitt árukat kevesebb kedvezménynyel bocsátanak be, mint más államok árúit és hajóit, alávettetnek a behozatalánál a tarifában megállapitott vámon kivül annak még egy 10 %-os pótlékának, és ha a tarifában vámmenteseknek jelöltetnek, egy rendeleti uton megálapitandó az árúk értékének 5%-ával egyenlő pótléknak. Francziaországban 20%-ra rug eme pótlék. A bevezetési törvényjavaslat értelmében 1878. január eelsejétől, mely napon az uj vámtarifá'nak életbe kellene lépni, 2 forinto'n aluli öszegeken kivül a vámok arányban fizetendők.

Az uj tarifa hatályon kivül helyezi az 1853. és 1865. vámtarifákat. A mi végre az uj tarifa vámtételeit illeti, most leghelyesebb volna a lapok részéről most már a tarifajavaslat beterjesztését bevárni és azután itélni, hisz ez ugy is meg fog történni néhány nap mulva, akkor fog mindenki meggyőződhetni, hogy a két kormány igyekezett a mérsékelt védvám helyes középutját megtalálni és hogy a két szélső párt semmiképen sem lesz megelégedve.

A török sebesültek részére beküldött s lapunk nov. 3-iki számában nyugtázott összegek részletes kimutatása.

A Jászkiséri Népkör ivén adakoztak: idősb. Szántai János 50 kr. ifju Gábor Áron 1 frt. Harsányi Ferencz 1 frt. Gártva István k. szolga 20 kr. Ürögdi Mihály 50 kr. Szabó Ferencz 50 kr. Gulyás Károly 50 kr. Tóth János 60 kr. ifju. Csomor Sándor 1 frt. Hajdu Farencz 50 kr. Böné Tamás 1 frt 50 kr. Szántai Sámuel 50 kr. Rákai Lajos 60 kr. Panda Pál 30 kr. Zeke Balázs 20 kr. Fülep János 50 kr. Horváth János bérlő 1 frt. S. G. 50 kr. Nyiri Sándor 40 kr. Platzkó Mihály 20 kr. Pintér Ignátz 20 kr. Pinter József 50 kr. ifju. Szántai János 1 frt Pintér Jakab 20 kr. Küri Pál 50 kr. Csótó István 50 kr. Szentpéteri Sándor 20 kr. Fabó Lajos 2 frt. Márton Mihály 1 frt Mertz József 1 frt Cseh István 50 kr. Krasznár József 20 kr. Katona Ambrus 40 kr. Tözsér Kristóf 60 kr. Holkó Lajosné 30 kr. Gótza Sámuel 40 kr. özvegy. Hajnal Péterné 1 frt. Leitner Fülep 40 kr. Svartz Miksa 30 kr. Küry Mór 1 frt. N. N. 20 kr. Márton András 50 kr. Jakab András 40 kr. Jászkisér város emberei 40 kr. Mótsi Bálint 50 kr. Szües Mór 50 kr. Kováts Pál 2 frt. Bauer József 30 kr. Kiss József 30 kr. Hajdu Tamás 50 kr. Radvány Ottilia 50 kr. Spitzer Fülöp 30 kr. Károly Mihály 50 kr. özvegy Berényi Antalné 1 frt. Kohanovszki Kázmér 40 kr. idősb Küri Pál 60 kr. Szabó András 40 kr. Küri István 40 kr. Szentpéteri Sámuel 40 kr. Marósi Ferencz 20 kr. Csete István 20 kr. Kaizer János 30 kr. Szendy Lajos 50 kr Nuszpeim Lajos 30 kr. ifju Panda Pál 20 kr. Jakobovits Ferencz 1 frt. L. Szabó Sámuel 1 frt. Kováts János 1 frt. M. Kováts Péter 30 kr Sillye Zsigmond 50 kr. Kulpin Farkas 20 kr. Svartz Mór 30 kr. Gábor János 40 kr Gábor József 30 kr Gábor Ferenczné 30 kr. Sillye Mihály 20 kr. Petróvácz Ádám 2 frt. ifju Tódór András 80 kr. J. Tóth János 50 kr. Ullei Kováts István 40 kr. Tóth Miklós 1 frt. Abonyi Balázs 20 kr. Leitner József 40 kr. ifju Dóka Ferencz 20 kr. Jakab Sándor 30 kr. Gábor Pálné 40 kr. Bazsalitza Mihály 50 kr. N. N. 40 kr. Szalina János 10 kr. Sóós Mihály 20 kr. Veres Dániel 20 kr. Kapus József 20 kr. Sólymosi András 20 kr. K. Ládi Mihály 20 kr. Csősz János 1 frt. Mezei József 50 kr. ifju Mezei József 10 kr. G. Molnár Sándor szolga, 20 kr. Mezei Albert 10 kr. Tóth Sándor 30 kr. Pászthy Gyula 1 frt. öreg Gótza János 70 kr. Czékus Ferencz 50 kr. Czékus István 10 kr. Czékus József 1 frt. Csotó József 50 kr. Ujszászi Péter 10 kr. Kohn Antal 10 kr. Szinók József 1 frt Gulyás Adolf 50 kr. Guba István 10 kr. Niedzivielszki Ferencz 20 kr. Schlosser Ferencz 10 kr. Balogh József 50 kr. Küri Ferencz 50 kr. Zelen István 20 kr Beke József 40 kr. Bauer Lipót 20 kr. Virág József 20 kr. J. Gombos Sándor 10 kr. Szabó Mihály 1 frt. M. Kováts András 50 kr. M. Szabó János 20 kr. K. Köntis István 60 kr. Fülep Béni 30 kr. Bárdos Antal 30 kr. Farkas József 40 kr Szankü Sámuel 20 kr. Szüle János molnár 40 kr. Hajnal András 20 kr. A. Mezei József 50 kr. Kállay 40 kr. Juhász Gyula 30 kr.

*

Czeglédről a 30 frtot a következő levél kiséretében vettük:

Kovács Áron ügyvéd urnál f. hó 26-án estve ház felavatásra vidám vendég koszoru gyült össze mely alkalommal a vidám kedv s zajos pohárcsöngés közt nem feledkeztünk meg hős török testvéreinkről sem; ugyanis tiszt. Forgács Endre ref. segéd lelkész ur megható alkalmi költeményének elszavalása után ifj. Dobos János v. alkapitány adakozásra szólitá fel a jókedvü társaságot, s dicséretökre legyen mondva a jelen voltak közül senkisem vonta ki magát, még a ott müködött barna fiuk sem, kiknek vezetője Farkas József nagy alázatosan felkérte a társaságot, hogy engedtetnék meg neki és társaink az adakozók közé felvétetni, mely kérelemnek természetesen jó szivvel hely adatott. Igy a török sebesültek részére adakoztak a következők: Kovács Áron 1 frt, Kustár Sándor 1 frt, Hartyáni Imre 1 frt, Csikány János 1 frt, Forgács Endre 1 frt, B. Molnár András 3 frt, Gál Pongrácz 1 frt, id. Csizmadia Gergely 2 frt, ifj. Csizmadia Gergely 1 frt, Szabó Lajosné asz. 1 frt, Kiss Józsefné asz. 1 frt, Csizmadia Gergelyné asz. 1 frt, Varga Ilka k. a. 1 frt, Dobos Lidia k. a. 1 frt, Dobos Erzsi k. a. 1 frt, Bányai Géza 1 frt, Kapu Miklós 50 kr. Kapu Miklósné asz. 50 kr. Kovács Áronné 00 kr. Gál Pongráczné 1 frt, N. N. 50 kr Kiss Eszter k. a. 60 kr. Erős Lajos 50 kr. Farkas József és zenekara 1 frt 90 kr. ifj. Dobos János 5 frt.

*

Nagy Kálmán gyüjtő ivén adakoztak: Nagy Kálmán 2 frt, Rosenfeld Jakab 2 frt, Rosenfeld Simon 2 frt, Grósz Ábor 1 frt, Sztruhár György 30 kr. Sztruhár Ottilia 30 kr. Komáromy Antal 1 frt, Bernáth Lajos 2 frt, idős Nagy János 10 kr. Lévi Dezső 1 frt, Grósz Márton 30 kr. Nagy József 50 kr. Nagy Vilma 50 kr. Tanczer Márton 1 frt, Rosenthal Ábrahám 40 kr. Czakó Józsefné 50 kr Czakó Erzsébet 20 kr. Czakó József 30 kr. Czakó Teréz 10 kr. Payr Antal 3 frt, Ertei Demeter 20 kr. Papp Demeter 20 Seres István 30 kr. Málik István 50 kr. Bory Béla 5 frt, Erős István 2 frt, Lindenfeld Mózes 20 kr. Borkán 20 kr. Weisz Herman 20 kr Nyukászi Gedéon 56 kr. Gál Károly 40 kr. Lévy Lipót 50 kr. Juszt László 20 kr Fábián József 10 kr. Csokassi József 20 kr., Nagy Mihály 60 kr. Papp György 10 kr, Somogyi László 50 kr. Mandel Zsigmond 1 frt, Benjamin Lázár 60 kr. Nagy Kálmánné 1 forint.

UJDONSÁGOK.

— Halálozás. Balásfalvi Brencsán Sándor cs. és kir. szabadalmazott dunagőzhajózási társasági hajós kapitány, nyug. kir. testőrtiszt, volt 48-iki érdemjeles honvéd százados párnapi rövid betegség után f. hó 2-án életének 53-ik évében agyhártya gyuladás következtében meghalt, Budapesten.

— Gróf Cziráky János Lovasberény községében saját költségén egy zárd épületet építtetett, oly czélból, hogy abban a grófné főfelügyelete alatt kisdedóvoda és női kézimunka-iskola tartassék fenn. A közoktatásügyi m. kir. miniszter a nemes grófnak és grófnénak köszönetét nyilvánitotta.

— Pérai tudósitónk leveléből veszszük ki, hogy a sztambuli softák meleg hangu levelet készülnek intézni Kossuth-hoz s megkeresik Helfyt is, a török ügyben tanusitott magatartásáért, melylyel ugy látszik a rajta elkövetett méltatlanságot akarják paralizálni. Kevesebb értéke lesz ama leveleknek' melyeket a török kormány fog küldeni néhány magyar mágnásnak, kiket legközelebb szándékoznak decorálni. No legalább erkölcsileg lesznek kötelezve egy kis áldozatkészségre.

— Saissy Amadé a mai felolvasásaban Montesquieu „Esprit des lois" czimü müről értekezett. E könyv husz évi szorgalmas munkásságának gyümölcse. Francziaországban a censura nem bocsátván keresztül, külföldön jelent meg. — Montesquieu e legnagyobb müve legjobban tünteti ki szellemének fény és árny oldalait. A törvények — az ő felfogása szerint — kötelékek, melyek az emberi nem, a nemzetek, s. a t. egymásközti viszonyából szükségkép kifolynak. Ezen értelemben mindennek meg van a maga törvénye, a matrialis világnak épen ugy mint magának azon erőnek mely ezt mozgatja. — Az előadó Voltaire Villemain és egyéb bölcsészek itéletére szoritkozott inkább, mintsem önálló nézeteket fejtegetett volna. E könyv különben magyar nyelvre le van forditva.

— A budapesti m. kir. zálogház 1877. évi október havi üzleti forgalmának kimutatása. Elzálogosittatott: 19,906 darab ékszer, 238,457 frt értékben; 21,440 darab ingó, 52,788 frt értékben; összesen 41,346 darab, 291,245 frt értékben. Kiváltatott; 19,592 darab ékszer, 238,306 frt értékben: 25181 [illegible] 52,733 frt értékben; összesen 44,773 darab, 302,350 frt értékben. Az összes havi forgalom tehát: 39,498 darab ékszer, 476,763 frt értékben; 46,621 darab ingó, 116,832 frt értékben; mindössze: 86,119 darab, 293,595 frt értékben.

— Egy bolgár Herosztratos. Konstantinápolyi levelezőnk egyik legujabb levelében irja: Tegnap czifra ünnepély volt Stambulban, vagyis bolgár akasztás. Egyike a galatai hid mellett volt felhuzva ócska kötéllel egy primitiv faszerkezetre, s pár lépésre tőle itélete volt kiragasztva. Ez a gazember bevallotta, hogy több mint 40 török nőt és gyermeket konczolt fel Eski-Zaghrában s Kazanlikon. Csoda, hogy az ilyennek még a faját is ki nem irtják legalább heted izig. Déli 12 óráig lógott a felakasztott, aztán beledobták a tengerbe. Az ilyenek okozták azt, hogy a török lakosság kénytelen volt a falvakat elhagyni, s a török kormány pártfogásáért esedezni. Most ezeknek eltartása óriási költséget okoz a török kormánynak, mely kényszeritetett arra, hogy a menekültek közül a 20—40 éveseket besorozza, kik csak a hadjárat alatt fognak szolgálni.

— Azösszekötő vasutivonal ferenczvárosi állomásán — a főv. tiszt. főorvos javaslata folytán — ezentul a marháknak csak felrakása fog megengedtetni, a lerakodásra pedig egy a főv. marhavásártértől távolabb eső hely fog kijelöltetni. A tiszti főorvos ezen javaslatára azon körülmény szolgáltatott okot, miszerint ezen állomás a marhavásártér közvetlen közelében levén — marhavész esetén a vásártér inficiálásnak van kitéve, minek megtörténte okvetlenül a főv. marhavásárok beszüntetését vonná maga után; ez pedig rövid idő alatt is felette nagy kárt okozna a fővárosnak, miért is csak helyeselhetjük a tiszti főorvos ezen előrelátó intézkedését.

— Lopás a honvédeknél. Tegnap este 8—9 óra közt az üllői vámon kivül levő honvédlovas ezredi raktárnak az Orczykertre nyiló egyik ablakát ismeretlen tettesek betörték, azután, a raktárba behatoltak s onnét két fehér kincstári lópokróczot, egy Werndl-féle revolvert, s a raktárban lakó törzsőrmester összes ruhait ellopták. A tettesek a hátrahagyott nyomok szerint mezitláb voltak, de most már aligha járnak mezitláb, mert az őrmestertől egy csizmát s egy pár bakancsot is elloptak.

— Hitves társ gyilkossági kisérlet F. év október 31-én Csörgő Pál deáki lakos és napszámos este felé hazamenve, lakában egy idegen nőt látott meszeléssel foglalkozni; midőn e miatt nejének szemrehányást tett, hogy miért nem végzi ő maga a tisztogatást, s mért költi csekély vagyonukat haszontalanul, köztök némi szóváltás támadt, mi azonban a lefekvésig lecsillapult, s a férj felesége és gyermekével egy ágyba lefeküdt. Midőn a nő, irja a „P. L." észlelte hogy férje alszik, fölkelt, kivette az gyermeket az ágyból, világot gyujtott, és a konyhából egy fejszét hozott be, azután a gyertyával az ágyhoz lépve kiszemelve férje nyakán a szándékolt csapás helyét. s ezzel a gyertyát eloltotta; s igy sötétben a fejszével férjére egy csapást mért; a vágás nem a szándékolt helyet — a nyakat találta, hanem a bal arczra esett, mely egészen levált a csonttól; a nő ezután kiment az istállóba s ott töltötte az éj hátralevő részét. A veszélyesen megsebzettnek nagy jajgatására anyósa fölébredt és segély után látott, mely csakhamar megérkezvén, a férfit a Nagyszombati kórházba, az embertelen nőt pedig az igazságszolgáltatás közegeihez szállitották. A bünös tettnek minden indokát a vizsgálat fogja földreiteni.

— Autodafé. A pécsi járásban levő Szalánta községben mult vasárnap délután négy sokacz pásztor gyerek a maguk módja szerint vigan játszadoztak egymással a mezőn. Valami csekélység miatt azonban összevesztek egymással, de az összekoczczanás okozója, egy 15 éves társuk ellen boszut forraltak és elhatározták, hogy — megégetik. A kiszemelt áldozatot becsalták egy közeli pásztorkunyhóba, azon ürügy alatt, hogy ott majd együtt alszanak az est beálltáig. Csakugyan le is feküdtek. De a mint észrevették, hogy társuk elaludt, kibujtak a kunyhóból s három oldalról felgyujtották azt. A füstre s a tüz serczegésére felébredt a fiu s gonosz tréfának vélve a dolgot, szitkozódván, ki akart menekülni a lángok közül. Erre társai utját állották s visszataszitották az égő kunyhóba, hol a füst és hőség következtében csakhamar eszméletét vesztve összerogyott. Amazok ott maradtak, mig a kunyhó hamuvá-pernyévé égett az áldozat felett. Este felé valahogyan hire ment a faluban e rémtettnek. Az emberek rögtön kisiettek a helyszinére, hol a fiut még életben találták, de teste az égési sebek következtében borzasztóan el volt torzitva. A három kánibált azonnal elfogták s bekisérték Pécsre.

— Katona vitézeink a szép nemmel szemben a harczias bátorságot szoktak tanusitani. A pomádé illata kedvesebb a puskaporszagnál. — Mult éjjel is a fegyvergyár-utczában a satyrok kéjvágyával üldözött egy káplár meg egy közvitéz egy védtelen nőt. Ez kétségbeesett hangon kiáltott segélyért, mire számosan gyültek össze s a nőt a katonák ellenében pártfogásukba vették. A káplár erre kardot rántott s a polgárokat megtámadta, de a kardot kicsavarták a kezéből s a nép önnön kezével osztott igazságot, midőn a közembert megvagdalván, sulyosan megsebesitette. A helyszinére érkezett rendőri őrjárat csak a két katonát s egy polgári egyént volt képes kézrekeriteni, — a többi szétfutott. A vizsgálat foly.

— Utczai botrány. Tegnap estve 7 órakor a váczi-uton nagy népcsődületet okazott egy ittas ember rakonczátlansága. Ezt az ittas embert a rendőr nem birta sehogy sem megfékezni, úgy hogy a nézők egy-ketteje a rendőr segélyére volt kénytelen sietni, minek következtében aztán a garázdálkodó ittast le lehetett tartóztatni. Megkötöztetvén, bekisértetett.

— Bankjegyhamisitók. Rendőrségünk buzgalmának végre sikerült kézrekeriteni azon 5 és 10 forintos hamisitványok készitőit, melyek szokatlan nagy számban csempésztettek a forgalomba s technikájukat tekintve, fénykép után igen ügyesen utánozvák. Felmerült bünnyomok és egy Guttman nevü letartóztatott egyén vallomása folytán Drill Béla vizsgáló biró és Fischer rendőrtiszt állitólag az alsó erdészsoron lakó Bergernél házkutatást akartak tartani, mint előélete által bélyegzett s jelen életmódja által gyanus egyénnél, ki bankjegyhamisitásért már büntetve volt s jelenleg foglalkozás nélkül van. Berger azonban időközben másüve költözött s uj szállásán letartóztattatott. A megejtett nyomozás folytán kiterjeszté a vizsgáló biró a vizsgálatot Krudi, rózsautczai 7 sz. lakos, mint a bankjegyhamisitványok készitője ellen is. Krudit letartóztatták és sógoránál, Novák n. mezőutczai fényképésznél kutatást tartottak; ugyanott letartóztatták Ferny Ferenczet, kinek bátyja bankhamisitás miatt most is le van tartóztatva s hason vád alapján el is volt itélve. A letartóztatott vádlottak tagadják, hogy egymást ismernék, számos körülmény azonban a mellett bizonyit, hogy ők egy veszélyes banda tagjai. Tegnap, midőn a fenyitő törvényszékhez akarták átkisértetni, Ferny Ferencz négy darab 10 frtos hamisitványt suttyomban elvetett ma gától, de a rendőr tetten érte.

A hivatalos lapból. A temesvári ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Stern Ferencz lugosi ügyvéd, a kamara lajstromába folytatólag felvétett. Az aradi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Félix Ákos b.-csabai ügyvéd, kir. közjegyzővé történt kineveztetése folytán, saját kérelmére, a kamarai lajstromból kitöröltetett. A pécsi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Gruber József pécsi, és Keller Antal tamási ügyvéd, a kamara lajstromába folytatólag felvétetett; ellenben Papp Endre tamási ügyvéd, elhalálozása folytán, abból kitöröltetett, s irodájára nézve Koncsits Pál tamási ügyvéd neveztetett ki gondnokul.

Sport.

— A mai gödöllői lóversenyeknek gyönyörü idő kedvezett. A m. k. államvasut Budapestről induló külön vonata szép számu és diszes közönséget szállitott a versenytérre. A versenyt néző közönség igen válogatott elemeket egyesitett magában. Jelen voltak a futtatásnál a király és királyasszony, valamint Rudolf koronaherczeg is. Kiválóan sok sportsman ment ki Budapestről s a hölgyvilág is számosabb képviselőt küldött ki Budapestről, mint más ily alkalmakkor.

A versenyekből a Jockey-club dijat Fölsinger „Bodkin" nevü heréltje nyerte, vetélytárs nélkül haladván el a versenybiró előtt. A 200 aranyos ő felségeik által adott dijra az urlovarok versenyében négy ló futott elsőnek grf. Eszterházy Mihály „Queev Bess" nevü kanczája, másodiknak Herleth Arthur főhadnagynak „Promemoriá"-ja érkezett.

A nagy akadélyversenyben (3000 frt dij) 9 ló futott 5007 méternyi pályán 21 akadálylyal. Nyertes ismét gr. Eszterházy Mihály „Country Girl"-je, másodiknak hg. Hatzfeld „Dréppe"-je, harmadiknak gr. Kinsky Zdenko „Krago"-ja érkezett. Ebben a versenyben futottak még „Lady Spencer", „Orange", „Starlight" elbuktak a verseny alatt. A bevezetésben jelzett kedvező idő egész a futtatás végéig változatlanul maradt s igy a közönség minden tekintetben megelégedve térhetett haza a versenytérről.

Egyletek társulatok.

— A budapesti honvédegylet ma d. e. tartotta meg rendes közgyülését, Schneider volt alezredes elnöklete alatt. Az elnök üdvözlő beszéde után a jegyzői jelentés olvastatott fel, mely panaszszal emlékezik meg a hazai élczlapok gyöngédtelensége felől, melyek egyesek gyöngeségeit az egész egylet hibájául róvják fel, s azokat éles gunynyal ostorozzák. — Köszönetet szavaz továbbá a jelentés azon uraknak, kik a törökök javára eszközölt tépésgyüjtés közül fáradhatlan buzgalmat tanusitottak. — A vitéz tetteiért már többször kitüntetett Rojcsányi Mária főhadnagyra vonatkozólag azon inditvány terjesztetett a közgyülés elé, hogy a honvédmenházból történt kiutasitása visszavonassék, s helyzete a mennyire lehet javittassék. — Az országos honvédegyletnek ez évben tartandó nagygyülésén leendő képviselletésére a később megválasztandó választmány kötelességévé tétetik. — Ezután az egylet tisztikarának megválasztására került a sor. — Elnökké ismét Schneider alezredes, Balláz és Vangel pedig alelnökökké választattak meg ujolag. Választmányi tagokul Uhlrich Ágoston, Osinszky Antal, Sauper Sándor, Schultz Károly, Kátay Gusztáv, Parragh Gábor, Ujlaky József, Hegedüs József, Koczell Gyula, Sommerfeld Gusztáv, Borbély Sándor, Chorin Zsigmond, Raksányi Dénes, Csemitzky Ede, Benáczky Antal, — póttagakul: Baranyi Dénes, Bignio Henrich, Jónás József, Horváth Károly, és Molnár Zsigmondot. — Mindezek után a további tárgyak hiányában — elnök a gyülést föloszlatta.

— A terézvárosi klub ma tartott rendes évi közgyülésén az évi s számvizsgáló bizottság jelentéseinek felolvasása s felmentő tudomásulvétele után, tárgyaltatott a választmány által készitett, s az alapszabályok módositására vonatkozó javaslat. Miután ezen javaslat a klub czéljait nem érintő, csak a tagok jogait és kötelezettségeit szabatosabban körüliró intézkedéseket tartalmaz, annak elfogadása, illetőleg a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás czéljábóli felterjesztése egyhangulag elhatároztatott. Az alapszabályok értelmében visszalépett tisztviselők a választmány helyébe megválasztatnak: Elnöknek a club jelenlegi elnöke: Tolnay Lajos, alelnöknek: Bobula János s Schvartz A. mérnök. — Titkárnak: Bendik József. — Pénztárnoknak: Stern. A többi tisztségekben személyváltozás nem történt. — Az ötven tagu választmányba a terézvárosi polgárság minden osztálya képviselve van. Köztük Batizfalvy István és Bodnár Zsigmond tanárok, Dr. Faludi Géza, Dr. Reinitz József, Dr. Jeszenszky Pál, Dr. Weisz Jakab, Dr. Varga s Dr. Helfer orvosok. — Török József gyógyszerész. — Bakonyi Elek Dr. Schvartz Gyula ügyvédek. — Sebestyén Géza s Schweiger Adolf földbirtokosok. Dr. Schnierer Gyula osztálytanácsos, Futaky s Tenczer hirlapirók. Tokaji Nagy Lajos közjegyző. Handtl kir. aljbiró s Ujhelyi Károly váltótörvényszéki biró. Freund Vilmos, s Platzer Antal épitészek. Lissátz Steinicz iparosok stb. Jelentésünket befejezendő, nem mellőzhetjük e helyen dicsérőleg kiemelni, hogy e körben nemcsak magyar érzelem hanem a magyarnyelv is teljesen honos.

— A népnevelők pesti egyletének paedagógiai szakosztálya, ma d. e. 10 órakor, az egylet czukorutczai helyiségében felolvasó gyülést tartott, melyen számos egyleti tag jelenlétében. Bodnár Zsigmond egyetemi tanár igen elismerésreméltó szakértelemmel szólott „a tizenhatodik század irodalmi életéből" czimmel, a jelzett század irodalmi viszonyairól. Altalános és tárgyilagos modorban tartott felolvasását a jelenlevők osztatlan figyelemmel kisérték. Ugyanezt mondhatjuk Hönigsfeld Adolf felolvasásáról is, ki Locke paedagógiáját és bölcseletét ismertette vonzó, könnyed előadásban. A különben is eléggé érdekes thema, még érdekesebbé vált Hönigsfeld egyéni fejtegetései által s annál szivesebben lett meghallgatva, minél több oly hallgató volt jelen, kit a tárgy szakszerüségénél fogva kiválóan lekötött.

TÁVIRATOK.

KONSTANTINÁPOLY, nov. 4. (Az „Egyetértés" külön tudósitójától; feladatott d. e. 11 óra, érkezett este 10 óra 5 percz.) **Klapka, ki gyöngélkedése daczára conferál az itteni legbefolyásosabb személyekkel, tegnap volt fogadtatáson a szultánnál. A mende-monda után itélve, sok furcsa dolog lesz ez alkalommal elintézve. Az azonban bizonyos, hogy a mult alkalommal a szultán tudtával indult Klapka Európába, s távolléte alatt kétszer is kapott levelet a szultántól, melynek egyikével visszahivatott. Azt mondják, a padisa Klapka véleményét akarja kitudni a török vezérek müködéséről, azután commandót kapna a tábornok, s pedig a Szerbia ellen operáló hadtestét.**

Pétervár, nov. 4 Hivatalosan jelentik Bogotból, f. hó 2-áról: Kazoff tábornok jelenti, hogy a nagyon megerősitett Teteven csekély veszteséggel meg-vivatott, s itt nagymennyiségü élelmi és lőszerkészlet esett zsákmányul. Gorni-Dubzik, jelentékeny pont, harcz nélkül jutott kezünkbe, miután a törökök csapataink megpillantásakor okt. 31-én este visszavonultak Plevnába. Ugyanaznap még két versztnyivel közelebb nyomultunk Plevnához; megerősitettük magunkat Orhanie felé uj hadállásainkban; gyalogságunk megszállta Lukoviczát, mig lovasságunk előrenyomult. Sefket pasa harcz nélkül vonult vissza Orhánije felé.

Bécs, okt. 4. A kiegyezési bizottság tegnapesti ülésében Chlumetzky kereskedelmi miniszter fölvilágositást adott a Németországgal való alkudozások megszakitása tárgyában, mely a „Montagsrevue" által adott megfejtéssel egybehangzik. A miniszter hozzátette, hogy a megegyezés Magyarországgal minden pont fölött létrejött.

Berlin, nov. 4. Oubril, orosz nagykövet ismét visszajön a nagyköveti ügyek átvétele végett. — A császár kihallgatáson fogadta az osztrák dragonyosezrednek Wrangel halála alkalmából ideérkezett küldöttségét.

***PÁRIS**, nov. 4. A „Havas" jelenti: Kedden hirdetik ki az új minisztériumot Pouyer Quertier-vel, mint elnökkel és Vogue-gal, mint külügyminiszterrel.*

Bécs, nov. 4. A „Montagsrevue" megtámadja azon nézetet, hogy a parlamentek elé terjesztendő vámtarifa védvámi fogna lenni, s egyuttal kijelenti, hogy az osztrák miniszterek Budapestről az osztrák-magyar határokat illetőleg teljes vámmentességet hoznak magukkal a gabonára és a lisztre nézve. A „Montagsrevue" röviden előadja a Németországgal való alkudozás folyamatát, miből kitünik, hogy a német megbizottak nagyobb kedvezményt követeltek, s Ausztria-Magyarország föltételeit elvetették. Ámbár a németek azon kivánsága, hogy a szerződés egy évre meghosszabbittassék, elvettetett, Ausztria-Magyarország fönntartotta magának a kedvezményi szerződésre vonatkozó alkudozást alkalmas időben ismét folytatni, mely alkudozás rendes diplomatiai uton fog folytattatni. — A „Montagsrevue" határozottan tagadja, hogy a magyar-gácsországi szelvény megrövidittetnék.

KÖZGAZDASÁG.

Az orsz. magyar iparegyesülettől. A kézmüipari szakosztály kedden f. évi november hó 6. napján délután 5 órakor az egyesület helyiségében (Károly-körut 10. szám) ülést tart, melyen a tagok részt venni kéretnek. Fontosabb tárgyak: 1) Előadás a hatóságok, testületek vagy magánosok által kiirt pályázatok nyilvánitásáról. 2) Pályázati felhivás a közös hadsereg részére szállitandó tárgyakra nézve. 3) Pályázati felhivás az egyesület ezüst diszérmeire. 4) Bauer Sándor „Gyorsmozdony hajókra" uj találmányának bemutatása. 5) Francisci István uj fénymázának bemutatása megbirálás végett. 6) Jelentések.

Arad, nov. 2. Tiszta buza: 100 kilogram vagy egy méter mázsa legjobb 10 frt 50, közép 10 frt 20 kr. Kétszeres buza: legjobb 9 frt 40 kr, közép 9 frt 10 kr. Rozs legjobb 7 frt 70 kr, közép 6 frt 50 kr. Árpa: legjobb 7 frt — kr, közép 6 frt 70 kr. Zab: 6 frt 10 kr, közép 6 frt — kr. Kukoricza: legjobb 5 frt 40 kr, közép 5 frt 20 kr.

Nágyvárad; 1 hkt. tiszta buza 1. osz. 8 frt kétszeres buza 1. oszt. 6 frt 12 kr., 2-od oszt. 5 frt 68 kr., 3-ad oszt. 5 frt 20 kr., rozs 1-ső rendü 5 frt 25 kr., 2-od rendü 4 frt 76 kr., 3-ad rendü 4 frt 40 kr., árpa 1-ső rendü 4 frt 90 kr., 2-od rendü 3 frt 48 kr., 2-od rendü 48 kr., 3-ad rendü 3 frt, zab 1-ső rendü 2 frt 48 kr., 2-od rendü 2 frt 20 kr., 3-ad rendü 2 frt, tengeri 1-ső rendü 4 frt 70 kr, 2-od rendü 4 frt, 3-ad rendü 3 frt 70 kr.

Gyöngyös, nov. 2. (Az „Egyetértés" tudósitójától. A keres. csarnok jegyzéke.) Hétfő, okt. 29-én. T. buza 9.60—10.30, rozs 6.80—7 frt árpa 6.80—7.20, zab 6—6.5, tengeri 5.60—5.80, bab — forg. 800 m. — Péntek, nov. 2-án. T. buza 9.50—10.20, rozs 6.80—7 frt, árpa 6.80—7.20, zab 6—6.10, tengeri 5.60—5.80, bab 11.40 forgalom 500 mm. B. S.

—

Napirend november 5.

Naptár: Hétfő, Kath. Imre herczeg. — Prot.: Imre — Görög-orosz: 21 Aresthat — Izr. 29 Napkél 6 óra 51 percz. Nyugszik 4 óra 36 percz.
Képviselőház ülést tart d. e. 10 órakor.
Muzeumban nyitva van a természetiek tára d. e. 9 órától d. u. 1 óráig
M. tud. akadémia ülése d. u. 5 órakor.
Gazdasági és orsz. tauszer muzeum d. e. 10—12 és d. u. 2—4 órák közt nyitva.
Főv. tanács ülés d. e. 10 órakor.
Főv. pénzügyi és gazd. bizottság ülése d. e. 10 órakor.
Főv középit. bizottság ülése d. u. 4 órakor.
Fővárosi szervező-bizottság ülése d. u. 5 órakor.
Mérnök- és épit.-egylet köz- és műépitészeti szakosztálya ülése d. u. fél 7 órakor.
Keresk. és ipar-kamara teljes ülése délután 3 órakor.
Akademiai könyvtár nyitva d. u. 3 órától.
Muzeum könyvtár nyitva d. e. 9 órától, d. u. 1 óráig
Egyetemi könyvtár nyitva d. u. 2 órától
Magyar daltársulat előadást tart a „Komlókertben" este 8 órától kezdve.

—

Hajóforgalom. F. évi november hó 3-án a főv. dunabalparton a következő vizijármüvek kötöttek ki, a m. 1 Csereklye János két dereglyéje összesen 22000 drb. káposztával Párkányról. 2. Hártán János magánhajója 60 m. m. kenyér 40 m. m. kukoricza, 30 m. m. burgonya- és 10 m. m. gyümölcscsel Ujfaluból,

Budapesti szinlapok.

Hétfő, november 5-én.

NEMZETI SZINHÁZ
A nagyon szép asszony.
Vigjáték 3 felvonásban.
Személyek:

Montgiscar	Szigeti J.
Chambrelas	Ujházi
Clércy	Náday
Goberville	Bereséyni
Montgiscar	F. Benedek L.
Blandar	Kőrösmezei
Jeanne	Kocsisovszky
Gobervillené	Lendvayné

Kezdete 7 órakor

NÉP-SZINHÁZ.
Kisasszony feleségem.
Operette 3 felvonásban.
Személyek:

Palaméd	Együd
Hannibal	Solymosi
Frikkel	Kápolnai
Petersop	Tihanyi
Márzsolén	Soldosné L.
Avelin	Horváth
A polgármester	Karikás
A kikiáltó	Petheő
Güdül	Erdei B.

Kezdete 7 órakor.

Csávolszky Lajos
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Nyilt-tér.

„Ügyvédi-ügynöki értesitő."

E rovatban, a budapesti felsőbb biróságok, minisztériumok, s más a fővárosban székelő hatóságok, pénzintézetek s társulatok előtt létező bármely ügy mikénti állása, vagy elintézése felől, pontos és gyors értesitéssel szolgál

TÖRÖK DÁVID
ügyvédi irodája, Budapest, papnövelde-utcza 7. sz.
a hozzá bérmentesen intézett s 60 krnyi dijjal ellátott tudakozó levelekre. Zárt levélbeni tudósitás dija 1 frt.

Kiadó lakások

Budán a várban uri utcza 39 szám alatti házban, hol jelenleg a kir. Járásbiróság hivatala elhelyezve van az egész emelet és földszint 1878 május hótól kezdve bérbe adandó.
Tudakozodhatni ugyanott a tulajdonosnál.

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában. Rostélyutcza, (Károlykaszárnya) 8. sz.